

PUBLICITAT

CONSELL ESPORTIU del Garraf

CURS DE SUPORT VITAL BÀSIC I
DESFIBRIL·LACIÓ EXTERNA SEMIAUTOMÀTICA (DEA)
INSCRIPCIONS OBERTES

VILANOVADIGITAL
Diari Electrònic del Garraf

(237) | mapa web | Usuaris registrats | Cerca!
agenda | anuncis classificats | butlletins | el temps | fòrums | La Guia del Garraf

↓ INICI | ↓ SERVEIS | ↓ ACTUALITAT | ↓ ESPORTS | ↓ OCI I CULTURA | **BLOCS** | ↓ VISIONARIS DIGITALS

Estàs a: **BLOCS** | **El blog de Teresa Costa-Gramunt** | L'exili violeta

El blog de Teresa Costa-Gramunt

L'exili violeta

TERESA COSTA-GRAMUNT | 22/12/2010 17:39:47 | 92 lectures | 1 comentaris

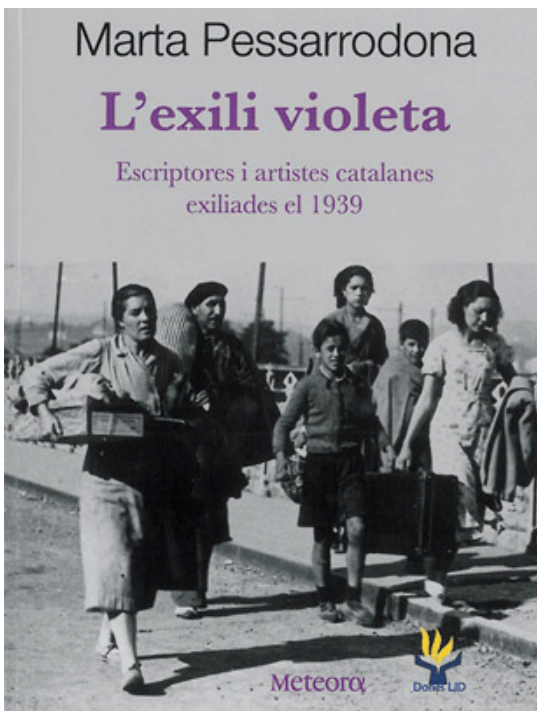
2

Recomana-ho

Valoració de 0 després de 0 vots

Tradicionalment, les guerres eren viscudes per les dones a la reraguarda. Però el segle XX trenca amb aquesta dinàmica, ja que el paper de la dona travessa la frontera del domèstic per instal·lar-se a l'àgora

<http://elveldharmonia.blogspot.com>

VD | L'exili violeta

Albert, d'Aurora Bertrana, de Clementina Arderiu, de Teresa Pàmies. D'altres no en coneixem tants detalls, com és el cas de Lola Anglada, que va patir una gran purga en el seu exili interior fins al punt d'abocar-la a la misèria més absoluta.

Totes aquestes històries (i moltíssimes més, que figuren en el repertori), prenen un gran sentit i

També en la nostra guerra (in)civil, tal com li agrada de dir a Marta Pessarrodona, la dona, igual que l'home, en va ser part activa i passiva. És a dir: llevat de la lluita al front en l'exèrcit regular, les dones hi van participar de ple, pràcticament en igualtat de condicions, tant de víctimes com d'agents (cal recordar el paper que les milicianes van tenir en la contesa).

L'exili conseqüència de la Guerra Civil inclou, doncs, noms de dones. Les exiliades són tan anònimes o tan il·lustres com els exiliats. La llista de les dones exiliades rellevants en el camp de l'art i la cultura és llarga, com posa de manifest Marta Pessarrodona a L'exili violeta. Escriutores i artistes catalanes exiliades el 1939 (Meteora).

"Moltes dones van veure interrompuda la seva vida i van haver d'abandonar el país o viure un veritable exili interior", escriu al pròleg d'aquest llibre Joaquina Alemany, presidenta de Dones per la Llibertat i la Democràcia. D'algunes d'aquestes dones en sabem vida i miracles, tant pels seus testimonis escrits com a través de les seves biografies. Estem parlant de Mercè Rodoreda, d'Anna Murià, de Caterina

↓ PUBLICITAT
Vols anunciar-te?

TELEMÀTIC
Solucions Integrals en Informàtica

Ordinadors

Butlletins electrònics per email

Si vols que t'enviem el butlletí **Bon Dia Garraf** podràs començar el dia amb l'actualitat local a la teva bústia de correu.

Nom

valor testimonial a L'exili violeta, tot posant en evidència el desastre de dimensions colossals que va suposar l'exili de la intel·lectualitat catalana a l'exterior -França, Amèrica i Regne Unit-, així com en l'exili interior, tan agut com sòrdid. Tot plegat això no va permetre la continuïtat d'una cultura, la catalana, que abans de la guerra i durant la guerra es trobava en les seves hores més brillants i més llançades a la modernitat.

En el seu treball, laboriós, ple de detalls i escrit amb agilitat, Marta Pessarrodona recorda que el primer llibre que es va publicar en català no va ser fins al 1943: les Obres completes de Jacint Verdaguer, això sí, amb l'ortografia prefabricada per ordre expressa del Ministeri! Fins al 1949 no es va poder llegir mossèn Cinto en ortografia fabriana. Pompeu Fabra, l'ordenador del català, va morir a l'exili.

L'exili, la diàspora forçada dels nostres caps de brot ens ha fet molt de mal. La postguerra i el franquisme van suposar no només un estancament intel·lectual i artístic sinó també una reculada en el camp del pensament modern fins ben bé els anys seixanta. Recordem les tímides passes que les generacions posteriors vam fer cap a l'apertura d'un sistema que l'esperit de rebel·lia del moment va anar esquarterant fins a fer petits forats en aquell monopoli cultural i polític tan tancat i obsolet, però que va resistir com un tanc fins a l'últim moment, amb la mort del dictador el 1975.

Però les inèrcies generades durant la dictadura sempre ens han fet anar a retaló. Perquè amb el canvi de règim, de seguida s'hauria d'haver propiciat tants memorials democràtics com fessin falta. Tant per cosir ferides de guerra i malentesos polítics, com per salvaguardar l'honor d'aquells que van perdre, ja que van fer el que calia, que era defensar la República legalment constituïda. Ara treballs com el de L'hora violeta posen de relleu també el valor de les dones que van contribuir a la marxa intel·lectual i social del segle XX a Catalunya, i el preu que en van pagar. Finalment, la justícia històrica s'obre pas perquè les noves generacions en puguin tenir una memòria més clara.

E-mail

 Accepto la [política de privacitat](#)
[envia subscripció](#)

Enllaços patrocinats

Vols anunciar-te?

[Oferta de Treball, 22 Places Conserges de Biblioteques.](#)

Els nostres aprovats ens avalen!!

[Visita'ns a La Guia del Garraf](#)

[Idèntic Perfums: Colònies elaborades amb les mateixes essències que els grans perfums.](#)

Sets de productes naturals per a regal, sabons, sals, essències...

[Bonic, original, aromàtic i útil, el regal ideal per totes les edats.](#)

[La teva agència low cost, ara també financiació sense interessos.](#)

OUTLET VILANOVA VIATGES

<http://www.viajes-outlet.com>

 | Comparteix-lo:

Comentaris

 Anònim | 23/12/2010 13:27:44 | excel.lent

“

Les teves col.laboracions són un oasi. Gràcies i bon nadal!!

”

Publicitat